

Ak svedomie vykoná svoju prácu a kajúce srdce pocíti svoju biedu, je dôležité, aby každý jedinec spomenul svoj hriech menovite. Vyznanie musí byť prísne osobné. Na stretnutí služobníkov pravdepodobne neexistuje žiaden hriech, ktorý by každý jeden z nás mal priznať s väčšou hanbou: „Vinný, skutočne vinný“ – ako je hriech nemodlenia sa.

Čo je to teda, čo robí z nemodlenia sa taký veľký hriech? Spočiatku sa vníma len ako slabosť. Toľko sa hovorí o nedostatku času a všetkých druhoch rozptýlenia, že hlboká vina situácie zostáva nerozpoznaná. Nech je našou úprimnou túžbou, aby bol v budúcnosti hriech nemodlenia sa pre nás skutočne hriešnym.

Zvážte:

1. *Aká potupa je to voči Bohu.* Je tu svätý a najslávnejší Boh, ktorý nás pozýva, aby sme k nemu prišli, aby sme sa s ním zhovárali, aby sme si od neho pýtali to, čo potrebujeme a aby sme zažili, aké je to požehnanie byť vo vzťahu s Ním. Stvoril nás na svoj obraz a vykúpil nás skrze svojho Syna, aby sme v rozhovore s ním mohli nájsť našu najväčšiu slávu a spásu.

Ako využívame toto nebeské privilegium? Koľko je tých, ktorí venujú modlitbe len päť minút! Hovoria, že nemajú čas a že im chýba túžba v srdci po modlitbe; nevedia ako stráviť pol hodinu s Bohom! Nie že by sa vôbec nemodlili – modlia sa každý deň, ale nemajú žiadne potešenie z modlitby, ktorá je prejavom spoločenstva s Bohom a ktorá ukazuje, že Boh je pre nich všetkým.

Ak má k ním prísť na návštevu priateľ, majú čas, *nájdu si čas, dokonca* aj za cenu obete, len aby sa potešili z rozhovoru s ním. Áno, majú čas na všetko, čo ich naozaj zaujíma, ale nemajú ho na praktizovanie obecnstva s Bohom a zažívanie radosti v Ňom. Nájdu si čas pre bytosť, ktorá im môže poslúžiť, ale ako ide deň za dňom, mesiac za mesiacom, nemajú čas stráviť jednu hodinu s Bohom.

Nezačínajú si naše srdcia uvedomovať, aké zneuctenie, aký vzdor voči Bohu je to, keď sa odvážim povedať, že si nemôžem nájsť čas na vzťah s Ním? Ak sa nám tento hriech začne javiť ako všedný, mali by sme zvolať s veľkou hanbou: „Beda mi, som stratený, ó Bože, buď ku mne milostivý a odpusť mi tento hrozný hriech nemodlenia sa“.

Zvážte ďalej:

2. *Nemodlenie sa je príčinou nedostatočného duchovného života.* Je dôkazom, že väčšia časť nášho života je stále pod mocou „tela“. Modlitba je pulzom života, podľa ktorého môže doktor stanoviť, v akom stave sa nachádza srdce. Hriech nemodlenia sa je dôkazom pre bežného kresťana alebo služobníka, že Boží život v duši je smrteľne chorý a slabý.

Veľa sa hovorí a mnohí sa sťažujú na slabosť cirkvi v tom, ako naplňa svoje poslanie, ako vplýva na svojich členov, ako im pomáha premáhať moc sveta, ako ich uvádza do života zasväteného Bohu. Taktiež sa veľa hovorí o ľahostajnosti cirkvi voči miliónom pohanov, ktorých jej Kristus zveril, aby im učinila známym Jeho lásku a spásu. Čo je príčinou, že tisícky kresťanských pracovníkov vo svete nemá väčší vplyv? Nič iné ako to, že sa vo svojej službe nemodlia. Uprostred všetkých ich snáh študovať a pracovať pre Cirkev, vo vernosti v kázaní a rozhovoroch s ľuďmi im chýba tá neprestajná modlitba, s ktorou je spojené zaručené zaslúbenie Ducha a moci z výsosti. Je to práve hriech nemodlenia sa, ktorý je príčinou nedostatku mocného duchovného života.

Zvážte ďalej:

3. *Je to ohromná strata, ktorou cirkev trpí v dôsledku nemodlenia sa pastora.* Úlohou pastora je, aby cvičil veriacich v modlitebnom živote. Ale ako to môže vodca dokázať, ak on sám len málo chápe umenie komunikácie s Bohom a prijímanie hojnej milosti pre seba a pre svoju prácu od Svätého Ducha, z nebies, každý deň? Pastor nemôže viesť zhromaždenie na vyššiu úroveň, než na akej je on sám. Nemôže s nadšením poukázať na cestu alebo vysvetliť prácu, v ktorej on sám nekráča a ktorou nežije.

Koľko tisícov je takých kresťanov, ktorí takmer nič nevedia o požehnaní plynúcom z modlitebného obecnstva s Bohom! Koľko je takých, ktorí o tom vedia niečo a túžia po ďalšom raste tejto známosti, ale v kázanom slove nie sú neprestajne vyzývaní, aby vytrvali, až kým nezískajú požehnanie! Dôvodom je jednoducho len to, že pastor tak málo rozumie tajomstvu mocnej modlitby a nedáva modlitbe to miesto vo svojej službe, ktoré je nevyhnutne potrebné v povahe veci a Božej vôli. Ó, aký rozdiel by sme mali pozorovať v našich zboroch, ak by pastori dokázali rozpoznať v správnom svetle hriech nemodlenia sa a ak by boli z neho vyslobodení!

Zvážte ešte raz:

4. *Nemožnosť hlásania evanjelia všetkým ľuďom* – ako nám prikázal Kristus – tak dlho, až kým tento hriech nie je prekonaný a odstránený.

Mnohí majú pocit, že obrovská potreba pre misie tkvie v získavaní mužov a žien, ktorí sa odovzdajú Pánovi, aby v modlitbách zápasili za spásu duší. Bolo taktiež povedané, že Boh je dychtivý a schopný vyslobodiť a požehnať svet, ak by jeho ľud bol ochotný a pripravený volať k Nemu dňom i nocou. Ale ako môžu byť zbory k tomu privedené, pokiaľ najprv nedôjde k úplnej zmene u pastora a kým pastori nezačnú vidieť, že nevyhnutnou vecou nie je kázanie, nie sú to pastoračné návštevy, nie je to cirkevná práca, ale *obecenstvo s Bohom v modlitbe, až kým nebudú zaodiati mocou z výsosti?*

Ó, kiež by nás všetky myšlienky, všetka práca a všetky očakávania, týkajúce sa kráľovstva, priviedli k priznaniu hriechu nemodlenia sa! Bože, pomôž nám vykoreniť tento hriech! Bože, vyslobod' nás z tohto hriechu skrze krv a moc Ježiša Krista! Bože, vyuč každého služobníka slova tak, aby videl, aké slávne miesto môže zaujať, ak je najprv vyslobodený z tohto koreňa zla, aby mohol s odvahou a radosťou, vo viere a vytrvalosti naďalej kráčať so svojim Bohom!

Hriech nemodlenia sa! Pán vložil bremeno tohto hriechu tak mocne do našich srdc, aby sme

nemali pokoja, až kým nám nie je odňaté skrze meno a moc Ježiša. On sám nám to umožní.

Pôvodný článok „Andrew Murray: *The Sing and Cause of Prayelessnes*“ je publikovaný na web stránke

<http://www.montzion.org/PDFs/prayfg.pdf>

. Článok je preložený a publikovaný s láskavým súhlasom vydavateľa. Preklad do slovenčiny
Martina Mesárošová